

سرمقاله

در انتظار عمل

محمد رضا هویدا

هرگذری دروز (هشت ثور) به طنز می گفت که ماه ثور ماه تاریخ ساز برای افغانستان است. در این ماه حزب دموکراتیک خلق در سال ۱۳۵۷ به پیروزی رسید و در همین ماه احزاب مجاهدین در سال ۱۳۷۱ به پیروزی رسیدند و حکومت حزب خلق را شکست دادند. بیست و چهار سال بعد از پیروزی گروه های مجاهدین، افغانستان تجربه های متفاوتی را گذرانده است. در این سالها، افغانستان حکومت مجاهدین را آزموده است و طالبان با شکست دادن مجاهدین سسالیهای چند، بر افغانستان حکم راندند و سرانجام با دخالت نیروهای بین المللی و حضور نظامی غرب در افغانستان حکومت را وا گذاشتند و خود به کوه و صحرا فرار کردند و در تلاش برای بازایی دوباره حکومت سالها جنگیدند. افغانستان در این سالهای سخت بارها ویران شده است و مردمش مرگ، مجروحیت، آوارگی و... را هر روزه تجربه کرده اند. سقوط طالبان برای مردم افغانستان به راستی جشن و سرور بود. دموکراسی با همه بدی های و کجی ها و ناراستی هایی که در افغانستان داشت، بهترین نوع حکومتی بوده که تا کنون مردم افغانستان در حیات سیاسی و اجتماعی خود دیده اند.

پس از دیدن سقوط حکومت طالبان، اکنون باز تاریخ به نوعی برگشته و در حال تکرار شدن است. طالبان در دروازه های شهرهای بزرگ افغانستان رسیده اند و نفوذی هایشان در شهرها زندگی مردم را تهدید می کنند، شهرها و ولسوالی های یکی پس دیگری سقوط می کنند و دولت مردان غرق در راس حکومتی نشسته اند که غرق در فساد اداری و ناکارآمدی است. حکومت های گذشته در افغانستان، کاری برای مبارزه با طالبان انجام نداده اند. طالبان قساری، حلا به قدرتی قابل اعتنا در معادلات صلح و جنگ افغانستان مبدل شده اند. حکومت سالها به پنهان صلح با طالبان، به این گروه باج داده است و امان نامه های کمیسیون های مختلف دولتی طالبان را معاف از هر گونه مجازات ساخته است. طالبانی که به زندان رفته بودند نیز به وساطت حامیان خود در دولت و با دریافت بخشش نامه هایی متنوع، دوباره به میدان های نبرد برگشته اند و این بار جدی تر از گذشته با دولت و مردم می جنگند.

دولت های افغانستان در این سالها در دور باطل صلح و جنگ دست و پا زده اند و هرگز از این دایره بیرون خزیده نتوانسته اند. صلحی به تمام معنا خیالی، با موجوداتی که هیچ تصور واضحی از آنها در ذهن مردم وجود نداشته است. شرمساری از مذاکره یک رئیس جمهور یا یک دوک انداز که به نام طالب به کامل آمده و ده ها هزار دالر را رشوت دریافت کرده بود، و دهها مورد دیگر که به طنز شبیه بود تا به واقعیت نتوانست دولت افغانستان را از ادامه درخواست های مکرر صلح با طالبان بازدارد.

با همه اینها، این ماه ثور از یک سو برای دولت افغانستان ماهی خونبار و فاجعه بار بوده است. دهها نیروی امنیتی و افراد غیر نظامی در یک عملیات انتحاری طالبان کشته شدند. شاید این موضوع تلنگری بود بر دولت افغانستان و تغییر موضع کاخ ریاست جمهوری که از صلح خواهی و بساج دادن به طالبان بگذرد و راه جنگ را به پیش بگیرد. دولت موضع خود را تغییر داده است. البته تا هنوز فقط در حالت شعار قرار دارد و دولت مردان شعار جنگ سر داده اند. اما اگر این شعارها همراه با عمل باشد و دولت به راستی راه جنگ با طالبان را در پیش بگیرد، مطمئنا این ماه ثور نیز برای مردم افغانستان سرنوشت ساز خواهد بود.

البته دولت در این مبارزه باید در قدم اول به مبارزه با دشمنانی بپردازد که درون نظام رخنه کرده اند و باعث تقویت طالبان می شوند، کسانی که گفته می شود سبب شده اند تا طالبان چنان قوی شوند. کسانی که به هر نحوی به دشمنان حکومت کمک می کنند.

ثبات سیاسی و اقتصادی بیش از چهار دهه است که از افغانستان رخت پر بسته است و زندگی مردم افغانستان را متاثر ساخته است. اما اگر به سخنان دروز رئیس جمهور غنی در ششورای ملی با خوش بینی نگاه کنیم، می تواند برای ما امیدواری های در مورد آینده ی سیاسی و اقتصادی کشور خلق بکند.

هر چند رئیس جمهور در نشست مشترک و فوق العاده اش با نمایندگان شورای ملی، با جزئیات صحبت نکرد و به کلی گویی اکتفا کرد، اما سسر فصلی صحبت های رئیس جمهور حرف های تازه ی داشت و نشان می داد که حمله ی تروریستی هفته ی گذشته بر ریاست امنیت رجال برجسته، حکومت را تکان داده است و باعث شده است که حکومت تصمیم بگیرد که تغییرات جدی در استراتژی هایش بوجود بیاورد.

در ابتدای این نشست، رئیس مجلس نمایندگان از رئیس جمهور خواست که بنا بر مسئولیت های قانونی اش و مطابق به قانون اساسی کشور، استراتژی امنیتی کشور را طرح بکند و به سرپرستی در ادارات دولتی پایان دهد. همچنان آقای ابراهیمی از رئیس جمهور خواست که به دوسیه های تروریستان رسیدگی جدی صورت گیرد و از راهی و تخفیف جرم شان جلوگیری شود. حکومت قبلی کشور بعضی از کسانی را که به جرم حملات تروریستی دستگیر و زندانی شده بودند، آزاد کرد و گفته می شود که یکی از حمله کننده های حادثه هفته قبل در کابل، نیز از سوی حکومت قبلی از زندان آزاد شده بود و بعد از آزادی دوباره به صف مخالفان حکومت پیوسته بود. رئیس جمهور غنی اما در این مورد حرف های تازه ی داشت.

بی موجب غفو نمی کنیم یکی از نکته های مهم سخنرانی دروز رئیس جمهور، پایان دادن به راهی و غفو زندانیانی بود که به اتهام طراحی و اجرای حمله های تروریستی و یا همدستی با گروه های تروریستی دستگیر و زندانی شده اند، رئیس جمهور با اشاره به این موضوع گفت، دوران آنهایی که از غفو بی موجب برخوردار می شدند دیگر پایان یافته است. رئیس جمهور همچنان تاکید کرد که دولت متعهد است که تمام فیصله های محاکم و نظام عدلی و قضایی را به شمول اقدام، با قاطعیت و با اراده استوار اجرا نماید.

مهدی مدیر

آیا فصل ثبات آغاز خواهد شد؟

مهم و اساسی بود و بسیاری از این نکته ها تازگی داشت. رئیس جمهور دوستان افغانستان را اینگونه تعریف کرد: «دوستان افغانستان همه ی شهروندان کشور اعم از طرفداران نظام، بیطرفان و اپوزیسیون سیاسی حکومت هستند که دارای دیدگاه و مواضع مختلف سیاسی هستند، اما به منافع علیای ملی پایبندی دارند و در حد توان خود از آن حفاظت و حراست می کنند.» اما در قسمت تعریف دشمن، رئیس جمهور همه ی شاخه های گروه طالبان را به عنوان دشمن افغانستان ندانست و بخشی از آنها را در تعریف دشمنان افغانستان جا داد. رئیس جمهور در مورد تعریف دشمنان افغانستان گفت: «دشمنان افغانستان عبارت اتند از گروه های اجبر خارجی مانند داعش، القاعده و گروه های آدم کش حقتی و برخی از طالبان که از ریختن خون هموطنان خود لذت می برند و به جنگ و دهشت افگنی ادامه می دهند، با این تفاوت که هیچ راهی به گفتگو با اجبران خارجی وجود ندارد. اما ما دروازه گفتگو را برای آشتی با آن عده از گروه های طالبان که حاضرند برای توقف خونریزی و بازگشت به صلح و ثبات به وطن شان همکاری کنند هنوز باز گذاشته ایم، هر چند این فرصت برای همیشه نخواهد بود.»

هر چند دشمنانی را که آقای رئیس جمهور در سخنانش بر شمرده، به گونه ضمنی در ذهن همه ی مردم افغانستان به عنوان دشمن پنداشته میشد، چون مسئولیت اکثر حمله های انتحاری و کشتار مردم افغانستان را این گروه ها به دوش گرفته اند، اما این تعریف بصورت رسمی هنوز بیان نشده بود. نکته ی دیگر این تعریف اشاره به گفته های صلح دارد. دولت افغانستان ساهلپاست که به گفتگو و مذاکره برای صلح تاکید می کند، اما همواره از سوی مخالفان مسلح پاسخ رد شنیده است. رئیس جمهور نیز با اشاره به این تلاش ها گفت که ما برای پایان بخشیدن به جنگ از راه های غیر نظامی، در سطح ملی، منطقه ای و بین المللی اتمام حجت کرده ایم. رئیس جمهور در سخنان خود به وضاحت بیان کرد که دیگر با گروه های که اجبر کشورهای خارجی هستند و به خاطر منافع دیگر کشورها در افغانستان می جنگند، گفتگو نخواهد کرد و دروازه صلح و آشتی تنها برای بخشی از گروه طالبان باز است که تمایل به گفتگو و مصالحه داشته باشند. هر چند که رئیس جمهور تاکید می کند که این فرصت نیز برای آنها همیشه فراهم نخواهد بود و فرصت پیوستن به صلح برای مدت معین به آنها داده خواهد شد.

مجازات عاملین حمله های تروریستی و سایر مجرمین و تبهکاران یکی از خواست جدی شهروندان از حکومت بوده است. به این خواست شهروندان اما تا کنون کمتر پاسخ گفته شده بود. رئیس جمهور دروز تعهد سپرد که در این قسمت با قاطعیت عمل خواهد کرد. قاطعیت در اجرای حکم محاکم و نظام عدلی و قضایی کشور علاوه بر اینکه اعتبار و حیثیت نظام عدلی و قضایی را تثبیت می کند و اعتماد و باور مردم را به نظام عدلی و قضایی افزایش می دهد، وضعیت عمومی کشور را نیز بهبود خواهد بخشید و به کاهش ارتکاب جرم و اعمال تبهکارانه منجر خواهد شد. دروازه صلح برای همیشه باز نیست یکی از خواست های همیشگی مردم و نمایندگان ششورای ملی از رئیس جمهور این بود که تعریف روشن و دقیق از دوست دشمن ارائه کند تا برای مردم افغانستان روشن شود که چه کسانی دوست آنها هستند و چه کسانی دشمن و با چه کسانی صلح بکنند و با چه کسانی جنگ. رئیس جمهور در سخنان دروز خود هر چند بصورت جزئی و خیلی واضح به تعریف دوست و دشمن نپرداخت و خطوط اساسی سیاست کشور و استراتژی امنیتی را بصورت واضح بیان نکرد، اما با وجود آن هم، نکته های که رئیس جمهور به آنها اشاره کرد

آخرین نفس های کمپ مانوس در گینه نو

حسین بهمن

جان خود را از دست داد و دستکم هفتاد پنجاهوی دیگر زخمی شدند. در حال حاضر دوشرکت امنیتی خصوصی مسئولیت تأمین امنیت این کمپ را به عهده دارند. در همین حال حکومت استرالیا در واکنش به تصمیم دیوان عالی گینه گفته است که این تصمیم تنه تصمیم دیوان عالی گینه نو است و تأثیری بر پالیسی مهاجرتی استرالیا ندارد. پتر داتن وزیر مهاجرت و سرحدات استرالیا میگوید مسئولیت بررسی و نگهداری پناهجویان در کمپ مانوس مربوط به حکومت گینه نو بود و تصمیم حکومت استرالیا در قبال پناهجویان غیرقانونی همچنین غیرقابل تغییر باقی خواهد ماند. پتر داتن گفت که حکومت استرالیا به صورت قاطعانه تلاش میکند تا بیکبار دیگر استرالیا به مقصدی برای پناهجویان غیرقانونی تبدیل نشود. آقای داتن گفت که کمپ گینه نو در زمان حاکمیت حزب کارگر دوباره افتتاح شد و در زمان حاکمیت حزب کارگر دستکم پنجاه هزار پناهجوی غیرقانونی نیز وارد استرالیا شدند که تعداد از آنان به کمپ مانوس منتقل شدند. وزیر مهاجرت و سرحدات استرالیا گفت انچه پناهجویانی که مستحق پناهنده گی باشند در گینه نو مسکن گزین خواهند شد و انانی که مستحق پناهنده شناخته نشوند دوباره به کشور اصلی باز گردانده خواهند شد. پتر داتن تاکید کرد که پناهجویانی که در کمپ مانوس هستند به هیچ صورت در خاک استرالیا مسکن گزین نخواهند شد. نخستین گروه از پناهجویان در ماه اگست

جنگل های دست نخورده و زیستگاه قبایل ابتدایی تشکیل می دهد. کمپ مانوس در سال ۲۰۰۱ در نتیجه توافق میان استرالیا و حکومت گینه در جزیره مانوس افتتاح شد اما در سال ۲۰۰۸ بطور رسمی بسته شد. در سال ۲۰۱۲ که افزایش ورود پناهجویان غیرقانونی به استرالیا به یک مسئله سیاسی بزرگ برای دولت تبدیل شد کمپ مانوس بار دیگر گشایش یافت. کمپ مانوس همواره طی این مدت یک مسئله جنجال برانگیز هم برای استرالیا و هم برای حکومت گینه نو بوده است. در حال حاضر حدود ۸۵۰ پناهجو از کشورهای مختلف از جمله افغانستان درین کمپ نگهداری میشوند. شرایط این کمپ بارها طی سالیهای گذشته از سوی نهادهای مدافع حقوق بشر مورد انتقاد قرار گرفته است. نهادهای مدافع حقوق بشر بارها گفته اند که شرایط کمپ مانوس برای نگهداری پناهجویان اصلا مناسب نیست و پناهجویانی که درین کمپ نگهداری میشوند نیز تعدادی زیادی درین کمپ دست به اعتراض زده و حتی دهن های شانرا نیز دوخته اند. در ماه جنوری سال گذشته نیز تعدادی زیادی از پناهجویان درین کمپ تحصن کرده و دست به اعتصاب غذایی زدند. یک سال پیشتر از ان نیز گروهی از ساکنان محلی بر کمپ نگهداری پناهجویان حمله کردند که پس از درگیری شدید یک پناهجوی ایرانی

دیوان عالی کشور گینه نو اعلام کرده است که نگهداری پناهجویان در کمپ مانوس که در خاک این کشور موقعیت دارد خلاف قانون اساسی گینه نو میباشد. کسانی که در کمپ مانوس نگهداری میشوند پناهجویانی بودند که سالیهای قبل به صورت غیرقانونی راهی استرالیا شده بودند اما حکومت استرالیا بر اساس یک توافق با حکومت گینه نو آنان را به کمپ مانوس فرستاده بودند. این پناهجویان که در کمپ مانوس نگهداری میشدند تا زمانی که درخواست های پناهنده گی آنان نهایی نشده بود درین کمپ بسر میبردند. اکنون و پس از پنج سال پنج قاضی دیوان عالی گینه نو طی حکمی

سال ۲۰۱۲ توسط یک هوا پیمای به کمپ مانوس در گینه نو منتقل شدند. این گروه شامل حدود چهل نفر بود که اکثر آنان را پناهجویان ایرانی و افغان تشکیل می دادند. این افراد تا قبل از پرواز به جزیر مانوس، در بازداشتگاه پناهجویان در جزیره کرسمس، از سرزمین های تحت حاکمیت استرالیا در اقیانوس هند، نگهداری می شدند. حکومت استرالیا هدف از این تصمیم را تلاش برای منصرف کردن پناهجویان از سفرهای غیرقانونی به این کشور و جلوگیری از تلفات پناهجویان در مسیر استرالیا عنوان کرده بود. حکومت استرالیا همچنین گفته بود که تمامی پناهجویانی که به کمپ مانوس فرستاده میشوند دیگر چانس ورود به خاک استرالیا را نخواهند داشت.

مقامات استرالیایی میگفتند پناهجویانی که به پاپوا گینه نو فرستاده میشوند حتی در صورتی که شرایط پناهنده گی را هم داشته باشند برای همیشه درین جزیره مسکن گزین خواهند شد. اوایل سال ۲۰۱۵ پتر اونیل نخست وزیر گینه نو نیز وعده داده بودند که انچه پناهجویانی که مستحق حمایت باشند به زودی از کمپ مانوس رها و در جامعه گینه نو حق زنده گی آزادانه و کار را در یافت خواهند کرد. آقای اونیل همچنین گفته بود که پارلمان گینه نو در تلاش است تا زمینه های ماندن قانونی را برای پناهجویان مستحق حمایت در گینه نو مساعد سازد. با اینهمه پناهجویانی که به صورت غیر قانونی وارد استرالیا میشوند سرنوشت غم انگیزی دارند. آنان سختی های فراوانی را تحمل میکنند و پولهای هنگفتی را به مصرف میرسانند تا خودشانرا به ابهای استرالیا برسانند. بارها اتفاق افتاده است که کشتیهایی حامل پناهجویان در مسیر استرالیا غرق شده است. طی دوازده سال گذشته صدها پناهجو هنگام سفر به سوی استرالیا در ابها غرق شده و تعدادی هم ناپدید شده اند که تا اکنون از سرنوشت آنان خبری در دست نیست. پناهجویانی که به سوی استرالیا میروند تاگزیرند با استفاده از کشتیهایی که به وفور سوده که از سوی قاچاقبران تهیه میشود راهی استرالیا شوند. قاچاقبران بخاطر اینکه پولی زیادی را بدست آورند از کشتی های کهنه استفاده میکنند وعلاوه بر ان این کشتیهی چندین برابر ظرفیت مسافر حمل میکنند که این کشتیهیای چوبی کهنه وفور سوده را به شدت در مقابل باد و طوفان آسیب پذیر میسازد.

روزنامه افغانستان از همه دانشمندان و نویسندگان دعوت به همکاری می نماید. هیئت تحریر در ویرایش مطالب دست باز دارد. مقالات وارده بازگردانده نمی شود. مسئولیت مقالات به عهده نویسندگان آنها است و تنها سرمقاله بیاتگر دیدگاه روزنامه افغانستان میباشد.

روزنامه افغانستان بخش دری و پشتوی روزنامه اوت لوک افغانستان است.

www.dailyafghanistan.com
Email: thedailyafghanistan@yahoo.com

صاحب امتیاز: دکتر حسین یاسا
مدیر مسول: محمد رضا هویدا
سردبیر: حفیظ الله زکی
کاریکاتورست: خالق علی زاده

دبیران: علی اصغر زاهدی، مصطفی جعفری
مسئول وب سایت: غلام عباس اصلان

آدرس: کابل، شهرک امید سبز، فاز چهار، کوچه ششم، خانه نمبر ۱۳۷ - ۱۳۷

